

Sygn. akt III CSK 300/13

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z powództwa S., S., C.-Architektki

sp. p. z siedzibą w B.

przeciwko Gminie Miasta K.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 12 grudnia 2013 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 25 marca 2013 r.,

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Powódka S., S., C. - Architekci spółka partnerska w B. domagała się zasądzenia od pozwanej Gminy K. kwoty 168703,67 zł tytułem pozostałej części wynagrodzenia ustalonego umową za wykonanie projektu koncepcji architektonicznej planowanej przebudowy i rozbudowy siedziby Urzędu Miasta K., zapłaty za wykonanie projektu zamiennego oraz prace dodatkowe wraz z odsetkami.

Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 11 maja 2012 r. zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 168694,62 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 19 marca 2010 r. i kwotę 19200, 20 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt 1), a w pozostałej części powództwo oddalił (pkt 2).

W następstwie rozpoznania apelacji pozwanej, kwestionującej w całości wyrok Sądu pierwszej instancji, Sąd Apelacyjny zaskarżonym wyrokiem zmienił ten wyrok w punkcie 1 w ten sposób, że wymienioną w nim kwotę 168694,62 zł obniżył do kwoty 103541,20 zł, a kwotę 19200, 20 zł do kwoty 6732,60 zł, w pozostałym zakresie apelację oddalił i orzekł o kosztach postępowania apelacyjnego.

Powódka w skardze kasacyjnej zaskarżyła wyrok Sądu Apelacyjnego w części objętej punktem pierwszym (pkt I), w zakresie w jakim obniżona została kwota zasądzona na jej rzecz wyrokiem Sądu Okręgowego w punkcie 1, o kwotę 66153,42 zł oraz tytułem kosztów procesu o kwotę 12467,60 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przepis art. 398¹ § 1 k.p.c. określa substrat zaskarżenia stanowiący pierwszą przedmiotową przesłankę dopuszczalności skargi kasacyjnej. W postępowaniu procesowym przedmiotem zaskarżenia skargą kasacyjną mogą być, wydane przez sąd drugiej instancji - prawomocny wyrok lub postanowienia w przedmiocie odrzucenia pozwu albo umorzenia postępowania, kończące postępowanie w sprawie. Utrwalone zostało w orzecznictwie Sądu Najwyższego stanowisko, że środek odwoławczy od orzeczenia nieistniejącego albo zaskarżający orzeczenie niższej instancji w zakresie, w którym sąd ten nie rozstrzygał, jest niedopuszczalny (por. orz. Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia

1952 r., C 1040/52, NP. 1953, nr 8-9, s.153; postanowienia z dnia 2 czerwca 1964 r., I PR 10/63, OSNC 1965, nr 5, poz. 80; z dnia 25 lutego 1997 r., II CKN 15/97, OSNC 1997 r., nr 6-7, poz. 89; z dnia 7 października 1998 r., II UKN 247/98, OSNAPIUS 1999 r., nr 20, poz. 665; z dnia 26 listopada 1999 r., III CKN 484/98, niepubl.). Konsekwencją tego zapatrywania w postępowaniu kasacyjnym jest przyjęcie, że prawomocny wyrok sądu drugiej instancji może być przedmiotem zaskarżenia skargą kasacyjną jedynie w takiej części, w jakiej istnieje, czy to w postaci pozytywnej, czy też negatywnej (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 kwietnia 2013 r., III CSK 247/12, niepubl.). Przedmiotem uchylenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania (art. 398¹⁵ § 1 k.p.c.) albo uchylenia i orzeczenia co do istoty sprawy (art. 398¹⁶ k.p.c.) przez Sąd Najwyższy może być jedynie konkretne orzeczenie sądu drugiej instancji, a zatem takie, które zostało wyrzeczone w jego sentencji.

Z zaskarżonego wyroku wynika, że w uwzględnieniu apelacji pozwanej Sąd Apelacyjny zmienił wyrok Sądu pierwszej instancji przez opisane obniżenie zasądzonych kwot, ale nie orzekł o żądaniu powódki dotyczącym różnicy pomiędzy tymi kwotami. W tej sytuacji powódka skierowała skargę kasacyjną do orzeczenia, które nie zostało wydane, a zatem skarga była niedopuszczalnym środkiem zaskarżenia. Dla oceny istnienia tej przedmiotowej przesłanki dopuszczalności skargi kasacyjnej nie ma znaczenia zaskarżenie przez pozwaną w całości wyroku Sądu pierwszej instancji.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy odrzucił skargę kasacyjną na podstawie art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c.